

slaas Udvalg; er det det samme som at slaa Forslaget ihjel — det er vistnok enhver klar over.

Jeg tillader mig at takke for de villige Udtalelser, der ere fremkomne om Forslaget fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), det ærede Medlem for Otterup (Lohmann) og de andre ærede Medlemmer, som have udtalt sig velvilligt om Sagen.

Den Kritik, som det ærede Medlem for Præstø Amt (Carl Hansen) rettede mod dette Forslag, var efter min Mening overordentlig søgt. Det ærede Medlem har sikkert ikke, da han i Forvejen lavede sin Tale mod dette Forslag, været vidende om, at det var ordret det samme Forslag, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) og det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), i sin Tid have indbragt her i Tinget. Hvis han havde været vidende derom, havde han neppe brugt saa stærke Ord om dette Forslag, som han brugte. Jeg var selvfølgelig, da jeg indbragte dette Forslag, klar over, at man kunde have indbragt det paa mange forskellige andre Maader og skrevet andre Ting deri, men naar jeg valgte nøjagtig det samme Forslag, som de ærede nævnte Medlemmer i sin Tid havde indbragt her i Tinget, var det netop i det Haab, at Flertallet saa ikke vilde betragte det som et politisk Forslag, lade hengaa saa lang Tid, inden det kom til Behandling, sende det i Udvalg osv. Jeg haabede, at Flertallet i dette Ting vilde stille sig velvilligt overfor Sagen, og at man i alt Fald kunde være fri for en saadan saglig Kritik, som det ærede Medlem kom med, idet han betegnede Forslaget som grundlovstridigt, henviste til Grundlovens Bestemmelse om, at Ejendomsretten er ukrænkelig osv. Den Slags Ting er det dog for galt at komme med overfor et saadant Forslag.

Det ærede Medlem begyndte sin Kritik med at sige, at det var urimeligt, at det kun omfattede Kirkerne paa Landet, det burde ogsaa gælde Kirkerne i Byerne. Jeg skal oplyse om, at allerede i 1892 udtalte det ærede Medlem for Ringkøbing: „Dette vort Forslag kunne vi ikke noksom anbefale Tingets Medlemmer og det af flere Grunde. Forholdene ude paa Landet — jeg taler særlig om Landet, Købstæderne have jo, saa vidt mig bekendt, alle sammen Lighuse“. Ikke destomindre siger det ærede Medlem for Præstø Amt nu: „Hvorfor have I dog ikke taget Byerne med? Dertil skal jeg svare: Kan det ærede Medlem fremkomme med et eneste

Eksempel paa, at en By ikke har et Lighus? Men naar alle Byer have Lighuse, hvorfor i Alverden skulde vi saa tage Byerne med? Endvidere siger det ærede Medlem, at det burde dog ikke gælde enhver Kirkegaard paa Landet, thi der kunde være forskellige Trossamfund, som havde deres egen Kirkegaard. Jeg gad vide, om det ærede Medlem kan fremføre et eneste Eksempel paa, at et fra Folkekirken afvigende Trossamfund har en Kirkegaard paa Landet. Mig bekendt findes der ikke paa Landet en eneste Kirkegaard, der tilhører et andet Trossamfund, f. Eks. en Jødekirkegaard, en Katolikkirkegaard osv. De findes vist allesammen i Købstæderne. Skulde der endelig være saa mange Jøder et Sted paa Landet, at de havde deres specielle Kirkegaard, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde støtte dem ogsaa. Hvad i Alverden skulde det gøre, at de ogsaa fik et Lighus paa deres Kirkegaard?

Det ærede Medlem siger, at hvis Staten støttede paa dette Omraade, vilde det vistnok føre til, at det blev meget flotte Lighuse, der blev opførte, thi saa kunde Staten stille Fordringer om, at Lighusene skulde indrettes saadan og saadan. Det staar der ikke et Ord om i Lovforslaget. Staten kan ikke efter det stille nogensomhelst Fordring. Det er Kommunerne, der opføre Lighusene. De indrette dem, som de finde passende, og saa betaler Staten Halvdelen af Beløbet. Hvor kan det ærede Medlem falde paa, at Staten skulde stille nogen som helst Fordring?

Den eneste Indvending, jeg erkender, der med Berettigelse kan rettes mod dette Lovforslag, er, at der staar her, at der paa enhver Kirkegaard paa Landet skal opføres et Lighus. Jeg vil indrømme, at det, som det ærede Medlem for Otterup (Lohmann) fremførte, var nok saa heldigt, nemlig, at der ved enhver Kirke i et Sogn skal opføres et Lighus. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de ærede Medlemmer for Løvel og Ringkøbing have stillet deres Forslag ganske paa samme Maade i sin Tid, saa at den Kritik, der rettes mod det foreliggende Lovforslag, med samme Ret kunde have været rettet imod dem. Jeg erkender imidlertid, at det er en Forbedring; men den kunde nok indføres, inden Lovforslaget gaar til 3die Behandling.

Naar det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) fremhævede Grundlovens Bud om Ejendomsrettens Ukrænkelighed osv., beskylder han jo hermed den ærede nuværende Konseilspræsident og det ærede Medlem for Løvel for i sin Tid at